ادبیات

۱۰/۵/ع

منتخب حدیقه ناظم اصل حکیم سنائی ابو المجد مجدود بن آدم متوفای
۵۹۰ سنه چنانکه در اول مجمع الفصحاست ص ۲۵۴ و آن تقریبا .. بیت ست
اول آن (حمد بیحد صفات یزدان را) اواخر آن (ابدالدهر صدهزاران عام)
پس از آن بلافاصله انتخاب منطق الطیر شیخ عطار فرید الدین محمد کدکنی نیشابوری
متوفای سنه ۶۲۷ چنانکه در آن کتابست ص ۳۶۱ و انتخاب و اختیار از میر سید
علی همدانی متوفای ۷۸۶ سنه چنانکه در ج ۲ طرائق است ص ۳۰۲ اول آن (حمد بی‌حد از جان پاک
با الوان پاک را) اواخر آن (شوخی ما پیش چشم ما بیار) کاتب محمد امین بن ملا
میر بن ملا روح الله

میکروفیلم تهیه شد
عکسبرداری شد

کتابخانهٔ آستان قدس

اسم کتاب انتخاب منتخب حدیقه .... فارسی

مصنف / مؤلف سراینده سنائی غزنوی ....

خطی نستعلیق ۱۴ سطری ....

چاپی

سال چاپ یا تحریر ـــ .... عدد اوراق ۳۲ ....

جزء کتب ۱ دیف .... شماره ۱۹۳ ....

شمارهٔ عمومی ۱۱۰۰۸ .... شمارهٔ قبض ....

واقف خریداری .... تاریخ وقف مهر ۱۳۲۹ ....

طول ۱۹ .... عرض ۱۲ .... گنجه ....

سال ۱۳۴۸ خورشیدی
بازبینی شد

بازبین شد
۱۳۵۳ خ

۱۰۵/۶

ادبیات

منتخب حدیقه | شعر فارسی

حمد ناظم الله المجید مجده

حدیقه از بهترین کتب ادبیات سنائی آدم مشهور به سنائی متوفای سنه ۵۹۰ حالکه در اول مجمع الفصحی ج ۲ ص ۲۵۴

نظم فارسی است در اخلاق و عرفان این منتخبات تقریباً ششصد بیت است اول آن (حمد بیحد صفت یزدان را) آخر آن (ای الهی صد هزار [illegible] تمام)

ولها تا صفحه

منتخبات منطق الطیر | شعر فارسی

از شیخ عطار نیشابوری فریدالدین محمد عارف مشهور مقتول سال ۶۲۷ حالکه در ... ص ۳۶۷ ... در طرائق ج ۲ ص ۳۰۲ ... اشعار از اینجا است اول ان (حمد پاک از جان پاک آن پاک را)

آخر ان (شه خوبی با چنین عشق ما بیار) قریب چهارصد بیت

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد و شکر و ثنا علی الاطلاق — ذات حق را سزد باستحقاق
آنکه هم اولست و هم آخر — آنکه هست او باطنست و هم ظاهر
اول از محض آخریت خویش — باطن از عین ظاهریت خویش
ذات او را کمال نور ظهور — بحجاب ظهور خود مستور
واحد ذات خود بذات خود است — ذاکر و شاکر صفات خود است
غیر او در میانه واسطه نیست — ذات را جز صفات رابطه نیست
ذات او مطلع وجود صفات — صفتش مظهر تجلی ذات
فعل او لوح آیت صفتش — صفت او دلیل معرفتش
که شناسد فنون رحمت او — که گذارد حقوق نعمت او
رحمت او ز حد و عد بیرون — نعمت او ز عد و حد افزون

کتابخانه آستان قدس

تو مرا دل ده و دلبری کن | رو به خویش خوان و شیرینی کن
نخری بوی و رنگ و دمدمهٔ تو | از همه وارهانم ای همه تو
رانده سابقت ندانم چیست | خوانده خاتمت ندانم کیست

در خاتمهٔ کتاب

این کتابی که گفته‌ام در پند | چون رخ خوب دلبر دلبند
آنچه نص است و آنچه اخبار است | ور مشایخ هر آنچه آثار است
حاصل آن همه درین جمع است | مجلس روح را یکی شمع است
تلخ و شیرین چو می بطعم و اثر | یا چو دشنام یار و پند پدر
گرچه بسیار دیده‌ای تألیف | هیچ دیدی بدین صفت تصنیف
دوستدار رسول و آل ویم | زانکه پیوسته در نوال ویم
گر بدست این عقیده و مذهب | هم برین بداریم یارب
بود تیمی گذشته از مرداد | که ازین گفتها بدادم داد
پانصد و سی و چار رفته ز عام | پانصد و بیست و پنج گشته تمام

بیت

بازبینی شد
۱۳۷۰

سال ۱۳۱۸ خورشیدی
بازبینی شد

کتابخانهٔ آستان قدس
دورهٔ خطی

بازبینی شد
۱۳۵۳